અલાદીન.

નાટક ચાર અંકી.

મનોરંજક અને દીલપસંદ ગાયણરૂપી ખેલ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર

રૂ. હો. બાંમજી.

મુંબઈ:
ગણપત કૃષ્ણાજીનાં છાપખાનાના માલીક આત્મારામ કાન્હોબાએ છાપ્યોછે.

૧૮૭૯.

કિંમત ૬ આના.

અલાદીન.

નાટક ચાર અંકી.

મનોરંજક અને દીલપસંદ ગાયણરૂપી ખેલ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર

રૂ. હો. બાંમજી.

મુંબઈ:

ગણપત કૃષ્ણાજીનાં છાપખાનાના માલીક આતમારામ કાનડુંબાએ છાપયોછે.

૧૮૭૯.

કિંમત ૬ આના.

દીબાચો.

મુંબઈની તેમજ બાહેરની શોખીલી પ્રજાને પસંદ પડેલો તેમજ સરવે શોખીન સજનોને ખુશ કરનારો આએ ગાયણરૂપી અલાદીનનો નાટક છપાવી પ્રગટ કરવાની મારી ખાએશ આજ લાંબો વખત થયો થઈ હતી, તેમજ મારા કેટલાક મીત્રો તરફથી મજકુર નાટક છપાવી પ્રગટ કરવાની ખાએશ થયાથી, અને સરવે શોખીન સજનોનો તેમજ મારો પોતાનો શોખ પુરો પાડવાના હેતુથી, આ પ્રસંગે આ નાટક મે છપાવી પ્રગટ કીધો છે. સબબ આપણી મુંબઈની તેમજ બહાર ગામની જાનીતી અને લોકપ્રીય નાટક મંડલીઓએ એ નાટક બેસુમાર વખત સેંહેકડો લોકોની ઠઠ વચે નાટક તખતા ઉપર કરી બતાવ્યોછે, અને તેમજ હજીપણ તેવીજ ભીડ વચે કરી બતાવેછે.

આએ પ્રસંગે હું મારા એક મીત્ર જાંગીર પેશતનજીનો આભાર માનુચ કે તેવને મને આએ નાટક છપાવી પ્રગત કરવામાં કેટલીક મદદ આપીછે, અને આશા છેકે આ લોકપ્રીય અને મનોરંજક ચોપડીને શોખીલી આલમથી પુરતો આશરો મલશે.

રૂ. હો. બાંમજી.

તમાશેકા તખતા.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

ચીનાઈ.

શાહેચીન..............ચીનકા શેહેનશાહ.

અલાદીન..............ચીનકા એક બાંસીદા દરજી નામે મુશતફાકા બેટા, પીછેસે શાહાકા જવાઈ.

વઝીરજાદા ....શાહેચીનકા વઝીરકા લડકા.

બદરૂલબદર ....શાહેચીનકી બેટી.

અમરૂ..............ઉસકી સાહેલી.

માદર..............અલાદીનકી માદર.

હબ્સાની.

અબનેઆર ....આફ્રીકાકા બડા જાદુગર.

કસરાક ....ઉસકા નોકર.

પરસ્તાંની.

અરલાક..............જીનોકા બાદશાહ.

પરી ....અબનેઝારકો રાહા બતાનેવાલી.

દેવ..............અંગોસ્ટરીકા દેવ.

દેવ..............ચેરાગકા દેવ.

દાસીઓ, નોકરો, દરબારીઓ, વગયેરાં, વગયેરાં.
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

તમાંશે અલાદીન.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

(અબનેઝાર જાદુગર રમલ દેખતા હુએ ઔર ઉસકા
નોકર નામે—કશારાક સોતા હુવા નઝર આતા હુએ.)

(ધુરપદ.)

(આઈ રૂત બસંત—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.— પાઈ રૂત બસંત બાહરે બાહરે ખોલે બખ્ત મોરે,
ખોલે બખ્ત વખ્ત એકમાંલ—પાઈ રૂત૦
એરમાં પુરે સાંઈ મોરે મનવા ખુશી હયે,
હરવા જોગ અતાઈ મીલાવે.—પાઈ રૂત૦
ધુંદુ જાંહાકો પાંઉં વાંહાંકો અરલાક પુંજું મયે,
મનકે રોગ વોહી મીતાવે.—પાઈ રૂત૦

(કશરાકકો બેદાર કરતા હયે.)

(તકરરકા હોતા હયે અયસાબી ગુલંદામ કહીં—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.— જલ્દ બેદાર હો અયે હબશીએ ના કાંમ કહીં,
સો ના રહે વખ્ત શારા અપને સરોશાંમ કહીં.—ટેક૦
હકસે ઉમીદ હયે કશરાકસે ચમકે મોરા બખ્ત,
દુર હો રંજો મુશીબત મીલે આરાંમ કહીં.—ટેક૦
તુજકો લાજીમ હયે કે આ કૌલ કરે અપના વફા,
સાદ કર દીલકો મેરે જલ્દ વોહ અબરાંમ કહીં—ટેક૦

(એકાએક ઝમીનમેસે પરી આતી હયે.)

(સારંગ પમગરે.—વોહ રાહ.)

પરી.—અબતુ હો ખુશી દીલસે,
ગમી જીસકે ખુશી પયદા હોતી કહીં માણસાણી.—અબતુ હો૦
ઉમીદ બર આવે,
ફાંનુસ તોરે હાથ આવે, સાંઇ લાવે.

(ગયેબ હો જાતી હયે.)

(માઝવલી રૂઠલા.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—ચેત જા જલદીવે સીપાઈ મોરારે,
અરલાક આવે ગાફીલે, સબ સાહાવોસે વારીવે,
ચમકેગી સાંઇ મોરીવે.—સીપાઈ મોરારે૦

(ગગરાત હોતા હયે ઔર અબરમેસે શાહે અરલાક જીંન દાખીલ હોતા હયે.)

(મેરે પીઉકા નવરંગ બાગ, ચલી મયે દેખનકું—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—અયે શાહે જીન પ્યારે અરલાક, આગે તોરે નુરા સરકો,
અરજ કરત હયે ચેરા તોરા, દેખન ઉનકે ઝઉહરકો,
લાદે અગર તું દીઆ જાદુકા, સુખ મતલબ મીલે મુઝતરકો.

(**જુહુલ.**)

મોકું મીલે સબ જગકે ન્યાંમત, મોકું મીલે સબ ન્યાંમત,
મોકું મીલે સબ ન્યાંમત, હશમત કાંમ બને ઓ રાહત,
કામ બને ઓ રાહત, મુંજકો જોર બહદે હો કુદરત,
લગે હયે જાન દીપક—જાદુકો દેરી ગર હો નઝર તોરી.—અરજ૦

(રાજા હુ મયે કૌમકા ઈંદર મેરા નામ—વોહ રાહ.)

અરલાક.—રાજા હુ મયે જીનોકા ઔર અરલાક મેરા નામ,
તેરે એક દીપક ખાતર છોડા અયેશ આરાંમ.
જીસ દીપકકા હયે તું સુંનલે ઉસકા મુકાંમ,
દરા તોલા પુર પરબતમે હયે ઉસમે ઉસકા થાંમ.

દેતા હું છડી જાદુકી જીસે ગાર ખુલે બેશક,
દીગર એ લે અંગુઠી મુજસે જીસે માલિ દીપક.
લડકે કોઈ બે વારીસે લીજીઓ એ તું કાંમ,
જાઈઓ ન હરગીજ દેરીમે હોગા કાંમ તમાંમ.

(અરલાક ગયેબ હોતા હયે.)

(ચાસ્તી મેરી.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—ઓઅતી તેરી, દીન દુનીમે, નહીં સનદ તેરી,
બે અકલ હુવા નાદાન.—ટેક૦
ધભરાના તુ અએ યાર, વરણુ આવે માર,
કીસકા આધાર, રખતા તું જોરી.—ટેક૦
દુસરા કોઈ ચાલાક, ઢુંઢુગા અએ નાપાક,
કછુ ન કરે ધાક, કરે મદદ ન મોરી.—ટેક૦

(જાતે હયે.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

(એક મોહલા અલાદીન સબ લડકોંકે સાથ ખેલતા
હયે ઈતનેમે ઈસકી માદર દાખીલ હોતી હયે.)

(વાહવા સાહિબજી—વોહ રાહ.)

માદર.—(અલાદીનકો.)—મુરત એ તેરી બેગુણ કયા મોરી,
ભરીથી અએ દુઃખમે સુંનલે ગ્યાંની.
ઓ ઉજડ નાદાન ખેલે હયે તું દીન રહેન,
કીસ બલ ધનપે મસ્તી હયે એ ઘરમે નહીં સુખ ચયેન.
અલાદીન છોરદે નાદાની.—ભરીથી દુઃખમે૦

અલાદીન.—ઓ મોરી પ્યારી માતા બાતમે મત કર લડાઈ,
સારે પતોહી સુનતે હયે સો હોગી મેરી હસાઈ.
હયે તનકો કસરતકી ગુણી.—ભરીથી દુઃખમે૦

માદર.—અયે બેટા તેરા પીતા મરા આલમમે એહી,
હસી ખુશીસે રખતા તુંજકો જો હોતા તેરા ચચા,
પ્યારા હયે સુખપર જલ પાણી.—ભરીથી દુઃખમે૦

(અબનેઝાર આકે સબ સુન લેતા હયે.)

અલાદીન.— અયે મા મયને ચચાકુ દેખા નહીં ભર મયે,
વો જીતા હયે યા મર ગયા યે કહે દેતા હું ચયેન.
હયે અમપર ખોતી બીપતા સારી —ભરીથી દુઃખમે૦

(જાદુઆ જાની, અજબ ફુકદારા રે— વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.—(કમરાકકો.)—સુન કમરાક, માલા એય ગુની પ્યારારે,
લડકા હયે એ તેજ ઓર ઉજડ,
ઈસે બનેગા કાંમ સારારે.—સુન કમરાક૦

(વોહી રાહ.)

માદર.—ચલ જહેર બેગાસે, અપને ઘર જાએરે,
સુનરે અલાદીન મુસતફા પ્યારેકો,
સબ જગ ઘુંડા, કાંહાં પાએરે.—ચલ જહેર બેગાસે૦

(ગઝલ)

(સભામે દોસ્તો ઈંદરકી આમદ આમદ હયે.—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.—મુસતફા ભાઈ દીલપારાં મેરા જી જાનતા હયે,
મેરી મા જાયાથા પ્યારા મેરા જી જાનતા હયે.—ટેક૦
અયે ભતીજે મેરે મયે ખુશ હુવા દેખકે,
તું હયે ઈન આંખોકા તારા મેરા જી જાનતા હયે.—ટેક૦
અયે મેરે પ્યારે તું મેરે ભાઈકા હયે ચશમે ચેરાગ,
હો બગલગીર હમારા પ્યારા જી જાનતા હયે.—ટેક૦

(રામા મોરીરે ગાગડીઆં ફોડારે.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—રે મા પરે રંજ કરવા તોરારે,
કાલે કાલે હાથ મોકો ન છાઓરે.—ટેક૦
અલ અલ ઠગવા ક્રીઝ દીનકા હયે તું,
કાકા બન મેરા મીલ ગયા,
આજ પાંછે પીતાકે દેખ મોહ ન દેખું તેરા,
મંગલ મુરતી એ કાહાં આઈરે. ટેક૦

(ધુંનસે બજતએ બંસી.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—હમસે છુટા હયે ભાઈ,
આફત હયે સ ર પ અ ર,
દેશ દેશ ઢુંડત સુધ બુધ હમને ગમાઈ બાઈ.—હમસે૦
તન મન ધન અલાદીને તોરે નામ સબ હયે,
ભાભી ચીંતા દુર કર દે હું ધન ગંજ બહોત બાઈ—હમસે૦

(ઓ મયે વારી, ઘીગ લોચન મધમાતીઆ. - વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—ઓ મયે વારી, કેહું બહેના ઘભરાતી હો,
નીલી પીલી ન્યેન મતકર તું તપર.—ઓ મયે વારી૦
અગાના મયે આયા બીગાના મયે, ગજબ કરના મોરી ભાભીજાન,
મુસતફા દરજી મેરા જે ભાઈ તોરા ધનીઆ નહીં કર બાતીઆં.

(આજ કાંન મોરલીએ બંસલી બજાઈ રે.—વોહ રાહ.)

આદર.—આપકુતો અયે મીઆં, મયે જાનતી નહીં જરા,
જાનતી નહી જરા, એ કાહાંસે આઈ હયે બલા.—આપકુતો૦
સોહોરકા ભાઈ હયાં, એકી થા જો સાવરા,
ચોહખી નહીં ખબર મુજકે જીતા હયે યા મર ગયા.—આપકુતો૦

(ગર હમને દીલ સનમકુ દીયા ફીર કીસીકુ કયા.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—ખાલિક કીસીએ ભાઈ ન કીસકા જુદા કરે,
દુશમનકોભી નસીબ ન એ દીન ખુદા કરે.—ખાલિક૦
સબ માલોજર જો મેરા હયે વોહ ઈશ પીશરકા હયે,
ખાવે પીએ ખીલાવે ઓર અએસો મજા કરે.—ખાલિક૦

(તુંજ મુખ અતી સુખ દાય થયુજી.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—રબ મતલબ બર લાએ રખીઓજી,
મોહે કીના પુરજર મીલનેકો કયા રંજ.—રબ૦
મા સાહેબ એ ચચા હયે મેરા મુહ હયે ઈશકા મેરે પેદરશા,
હું રાઝી જીસમે તોરી મરજી.—રબ૦

(બારીતરોકી સંફ મયાને હતાકે એનસ્તી પુરવાન.—વોહ રાહ.)

માદર.—ઓ ધ્યાન છોડો અયે પ્યારે દીલશે ચચા નહીં એ તુમારા જાન,
ખુદાઈ જાને—કે લે ન અબતું ઈસકા નામ નીશાન--ખુદાઈ૦

(વોહી રાહ.) [પએછાંન,

અબનેઆર.—અએ ભાભી કાઈઆમે મુસતફા નામ મેરા તુંમ લઓ
કહયા હું મયને—એ નામ રખો તુંમ દીલમે થામ.—કહયા૦

(**ધુરપદ.**)

અબનેઆર.—સુખન સુન પ્યારે મોરારે,
મોહેકો એતો હયે સુચને.—સુખન સુન૦
મોરી સારી કમાઈ તોએ દુજાદે ભાઈ,
દમ લે અસરફી તું શાહાદી કપરેકો.—સુખન સુન૦

(દેખ બેચન મયે ન જાવું દઈઆં—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અબ ગુલશન મેયે પાવુંરે મઈઆં,
અમન ચમનકી આઈ બાહાર. —અબ ગુલશન૦
ચમક ઝમકએ કપરેકી તૈયારી હોગી,
ઝખી અમા મીલા મોહે,
મોહેરે એ ભઈઆને દીયા હયે ઝવાર.—અબ ગુલશન૦

(અલાદીન જાતા હયે.)

(આજ મોરે આયેરી.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—બાત મોરી દેખોજી,
કયાહી શાદે પીશરજાદે ઓપ મોએ શુનલે બાતે.—બાત૦
શામકો લાઓ પીછે ફીર કોઈ ન ગમ કીજે,
દાહશત ન રખો ભાભી સાથે.—બાત૦

(કાહે ઝખીયાં કહુંરી.—વોહ રાહ.)

માદર. તોરી મોહએ હો કયા બરાહી, રાહમે દેખુંગી ભાઈ,
રાહતે આરામ દેખી મેયને તુજશે,
હો હરકો અયેસી ઝગાઈ,
લડકેકો પીછે લે આના જલદી,
અરજ એહી હયે સુનાઈ.—તોરી૦ (માદર જાતી હયે.)

(ચલતી બખત પીતમકો કહા એ પીઆરીને—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—બેલા કુરેબ હમને મીઆં ખુબ રોજે ઝબ,
મુશકીલજો કામથા વોહ હીંઆ આશાન હુવા હએ રબ.—ટેક૦
ચાલાક ખુબ લડકા મીલા હયે અલાદીન,
અનજામ કામ ખુશશેહી હુવેગા શુકરે રબ.—ટેક૦

(અલાદીન દાખીલ હોતા હયે.)

(ઓ ગોરી આલીને નેજરા ભરે મારારે—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—તું તો હયે અચા મેરા મયે હું દાશ તેહારારે,
બોલો ભાઈ મુહશે ગુંગે કયું બને હો,
કયા મયે નહીં તોએ પ્યારારે— મયે દાશ૰

(વોહી રાહ.)

અબનઆર.—કહો ન અયેશા અગ્એ માઆં એ ભાઈ ન હયે તુમારારે,
એ ભાઈ ન હયે તુમારારે, એ નોકર હયે હમારારે.
ચલો મોરે પ્યારે ગુલશનોમે જાવે,
ખુશ હો દીલ હમારારે.—ટેક૰

(જાતે હયે.)

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

મેહેલ.

(શાહે ચીનકી દુખતર બદરૂલબદરકા ફરશ નઝર આતા હયે.)

(દોલત દગર મધમાતીરે ગુજરીયાં.—વોહ રાહ.)

શાહેલીઆં.—ગાઓ શાહેલીઆં શાહાજાદી મોરી આઈરે,
કએશી ચમક ગોડે મુખડેપર છાઈરે.— ટેક૰
રખે સલામત હક આલમમે એહી દુવા હમ માંગતે,
હરદમ હરદમ હરદમરે કબુલ વો સાંઈસે એ દુવા આઈરે—ટેક૰
(તનન દીમ દીમ દારા દીર દીર દેરેના.—વોહ રાહ.)

બદરૂલબદર.—બદનસીબ, હાએ મોરે સૈયાં કાંહ હોગા,
રંજ પાઈ મોહકી આઈ ખુદા ખુદા.
દાશી દેખ મુહે તુરે,
સરર હયે ભરે હુવે ભાગા સુરૂરી હાએ,
દેખ તુ ઈદર હાલ મેરા હાલ મેરા હાલ મેરા.—ટેક૰

બાપને કીની માગની મોરી આફત પડી મોહે,
ગંમને મારા હયે જાલીમ કરૂ ગીરીઆંઓ પુકાર.—ટેક૦
ખાબમે બોલા એક જઈકને શાહાદી તોરી જાંન,
હોગી બેશક અલાદીનશે રહે તું શાદ શદા.—ટેક૦
(કયુંરે ખડા હીંદુસ્તાની.—વોહ રાહ.)
શાહેલી.— એ હયે ગુમા તુજકો જાની,
નાહક હુઈ હયે દીવાની.—ટેક૦
કાંહાકા અલાદીન કાંહકી એ બાત,
તેરા સોહર હયે લાશાની.—નાહક હુઈ હયે દીવાની.
વઝીરકા લડકા હોશ તું દાના,
ઉશકી હોવેગી તું રાંણી.—નાહક હુઈ હયે દીવાની.
(બેત.)
વજીરજાદા.—(અંદરશે.) મેરે મકાનમે જાતાહું મને તું કયું હુવા,
સોહર હું શાહજાદીકા લડકા વજીરકા.
શાહાદી હમારી ડેર ચુકી હયે સારે શેહેરમે,
સોહર હો ગયા ઉસકા ચરચા દહેરમે.
અંગોસ્ટરી એ દેનેકો જાતા હું મયે નીશાન,
તું રોકનેવાલા કયું મુજે અયે બદજનવ બદગુમાન.
(બેત.)
નૌકર.—(અંદરસે.) સુનીએ જનાબ હુકમ હયે શાહાકા મુજે,
કે હરગીજ જાને દીજીઓ ન મેહેલમે કીસે.
(કાહે રોસે બલમાં મોરા.—વોહ રાહ.)
બદરલબદર.—દેખ તુરે ચેરી જાકે, દરપે કીઆ તુફાન,
મુજશે કર તું આ બયાન.—ટેક૦
જલદી ખબર લા મોહે સુના આકે,
હયે એ કૌન વાંહાં અયેશા બે ગુમાન.—ટેક૦

(વોહી રાહ.)

અમરૂ શાહેલી.—સુન એ મોરી શાહજાદી, આએ હયે મીઆ,
વોહોતો મીલનેકો યાંહ.—ટેક૦
પીશરે વઝીરકા હુકમ હોતો આવે,
એહી સુનાઇ મયેને સારા બયાન.—ટેક૦

(મરીયમ પ્યારી મોરી.—વોહ રાહ.)

બદરૂલબદર.—સુનલે ચેરી મોરી, બુરકા હમારા હોરલે તુરી,
વઝીરજાદા આએ જબ ન કરીઓ મુજે બાત,
ઊસ્કુ ઉદાવે હમ મશકરીકિ શાથ.—ટેક૦

(શાહેલીકો બુરકા હોઢાકે ઉશે ફરશપે બેઠાતી હયે બદરૂલબદર ઔર શાહેલીઆં સબ છુપ જાતે હયે ઈતનેમે વઝીરજાદા વોહ શાહેલીકો અપની માશુક સમજકર મોહબત કરને જાતા ઈતનેમે સબ હસકે બાહાર નીકલ પડતે જીસે વઝીરજાદા નેહાયત ગુસામંદ હો જાતા હયે.)

બાબ પહેલા ખતમ.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

(એક શોહા ગાર નઝર આતા હયે અબનેઝાર, અલાદીન ઔર કસરાક દાખીલ હોતે હુયે અબનેઝાર જાદુઇ કલાંમ પઢતાહયે—ઇતનેમે એક સજર ફુટતા હુયે, જીસે અલાદીન ચોંકતા હુયે.)

(કયા કહે હાલત હમાંરી એહતો અબતર હો ગઇ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—એ અચાતો નહીં હયે હયે લાયે જાદુગર કોઇ,
મેરી માંકે પાસ પહોંચા દે ખુદાયા કર તુંહીં.
હાલ મેરા મેરી અમાંસે સુંનાનેકે લીએ,
જાણે વાલાભી નહીં મીલતા હયે સુએ ગર કોઇ.
અબતો તેરાહી અલાદીનકા આસરા,
તુંજ શીવા માલીક મેરા ઈહાં નહીં હયે રે કોઇ.

(તેરા યાર સુબેદાર તુંજે કાયકી કમી.—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.—બેટા ખોફ ના ખા તુંજે કયા હયે દર,
તોરે લીએ હયે એ ગંજ, જાવેગા સબ રંજ,
પથર ઉથાતો અભી ખુલેગા શસપંજ.—બેટા૦

(હાએ પરવરદીગાર.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—હાએ એ અંધેરી ગાર,
ધડક ધડક મોરે દીલમે આવે, હુંગા મયે ફીનનાર.—ટેક૦
જાઉં ન અયેસી જાંહાંનમમે મયે આફતકા હયે જાલા,
બહેરે ખુદા મુજે છોડો અબતો આપહો બંદેનવાજ.—ટેક૦

(ઈસ્ક નહીં કરના યારો ઈસ્ક નહીં કરના.—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.—છોરદે દરકી બાત મીઆ મોરે છોરદે દરકી બાત,
ખોફ, ખતર સબ જાવેંગે રખીઓ છલ્લા હાથ.

(અંગોરતરી દેતા હયે.)

દો રસ્તે હયે સીધે યાંહાંસે ચેરાગ નઝર એક આયે,
ઉસકુ ખુજાકર લાતુ બેટા તાકે જીઆ સુખ પાયે.

(અલાદીન જાનેકુ દરતા હયે જીસે અબનેઝાર બઝોરો ઝુલમસે ગારમે ફેંક દેતા હયે.)

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

(ગુલીશ્તાં નઝર આતા હયે.)

(સુનરે મયે આદમ જાત નહીં પોખરાઝ પરી હયે નામ મેરા.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—હમે ખોફ નાહક થા મીઆ એતો ગુલસીતાંપર બાહર હયે.
આવે દમરીમે અયેસા એક ફુલ, ઉસકે વાસતે ખીંચે કાતને રંજ,
નાદાંન હયે વો ચચા મેરા જોકે અયેસે બરપેનીશાર હયે.
હયે કાંહાં અજીબ ચેરાગ વોહ, જીસકે લીએ આયાં હુ હીયાં મએ
શાહેદ આતાહે જો નઝર વોહી ઉસકે દીલકા સબરો કરાર હયે.

(અલાદીન ફાંનુસ ઔર કંઈક ઝવાહેર લેતા હયે ઈતનેમે અબનેઝારકા આવાઝ આતા હયે.)

(નકર દેર અયે દેવ બહેરે ખુદા.—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.—(ઉપરસે.)—કહાં હયે અલાદીન દે તું જવાબ,
ચેરાગ આયા લેકે તો દેદે શીતાબ.

અલાદીન.—ચચા મુંજકો બાહેર નીકાલો શીતાબ,
દીયા લેકે આયા હું મયે અયે જનાબ.

અબનેઝાર.—(ઉપરસે.)—મુંજે પેશતર દેવેગા તું દીઆ,
તો બાહેર નીકાલું તુજે બરમલા.

અલાદીન.—બંધા હયે ચેરાગ એ કમરમે હુજુર,
જો નીકલું મયે બાહેર તો દે દઉં જરૂર.

(ખુદાવંદે દો આલમરા.—વોહ રાહ.)

અજનેઆર.—(ઉપરશે.)—અરે ઓ બેહયા તકરાર તું મુજમેંથી કરતા હયે.
મુંજે દીઆ ઓ દે બદકાર ગર ન તેરે હકમે ગાર,
હો મીશલે કબરો તીરો તાર ન નીકલેગા કભી ઝીનહાર.

(અમનેઝારકા કસરાકકો ગારમે ફુંક દેના કસરાક ઔર અલાદીનકા ગારમે મીલના ઔર કસરાકકા અલાદીનકો ઇશારેમે કેહેના કે વોહ ચલે ગઆ.)

દાદરો.

અલાદીન.—હમપે કયસી હુઈ જોરો જફા,
જફારે કર વોહ ગયા હયે જાલીમ દુન્યાંમે કયસેકે જાઉં.
મહોત આઈ મેરી કયા મયે કરૂં અબ,
રબ મયે ઈહાં કયસેકે પાંઉ,
પાંઉરે અબ હો નહીં હયે રાહત. — દુન્યાંમે૦

(અલાદીન ગમગીન હોતા હુયે ઇતનેમે કસરાક ઈશારેસે કહેતા હુયે કે એ અંગોશાતરી ઘીસ, જીસે એક દેવ આયગા, ફેર તું ઉસકો હુકમ કરેગા ઉશી બા મુંજબ આપકુ ઉપા લે જાયગા. અલાદીન વોહ અંગોશાતરી ઘીંસતા હુયે, દેવ હાજીર હોતા હુયે.)

(બેત.)

અંગોસ્તરીકા જીન.—કહો અરે મીઆં કેઉં કીયે હમકો યાદ,
અભી લાઉં બર જો કુચ હોવે મુરાદ.
કરૂ જુદજો કુચ ફરમાવો કાંમ,
હમ હયે ઈસ અંગોસ્તરીકે ગુલામ.

(કહે આદમ હયે તું નાજુક તરી.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે જીન મુજકો પરા હયે કાંમ,
વલે હયાંસે બાહેર કાહાડ બસ સલાંમ.
મયે માંનુંગા અયેશાંન તેરા દીન વ રાત,
જો તું ઈસ અંધેરેસે દેવે ન જાત.

(કસરાક ઔર અલાદીનકુ ઉડા લે જાતા હુયે.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

(અલાદીનકા ઘર અલાદીનકી માદર દાખીલ હોતી હયે.)

(ખુબ કર ધહોર કયું અપનેકો બેફામ કીયા.—વોહ રાહ.)

માદર.—સદ હયેફ કયા સીતમ હયે કયા જુલમ કયા અલમ,
ગુંમ નુરે ચશમ મેરા હુવા સદ હજારાં ગમ.—ટેક૦
ફીરાનેકો લે ગયાથા ચચા ઉસકો શેહેરમે,
આયા નહીં હયે અબ તલક ઈલાહી યે કયા સીતમ.—ટેક૦

(આલાદીન ઔર કસરાક આતે હયે.)

(રાંમા મોરી ધાધરીઆં ફોડીરે.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે માં મોહેરે દુવા વાહી તોરીરે,
કયસી કયસી ઉંને મોપર કીની બલજોરીરે.—ટેક૦
મોહે ચચાને કયદમે દાલે, પીછે કહુંગા સબ બયાન,
ચલ દે રોટી મુંજે ભુખ લગી હયે ભારી,
ભુખકે મારે મોહે બેકલ આઈરે.—ટેક૦

(હમાંરી મંદરીઆં કયસે સુની.—વોહ રાહ.)

માદર.—બેટા સુનીયો કયસા કરના હાલ હોવે અબ કયસા,
પૈસા કવરી કુછભી નહીં.—ટેક૦
સુત આભી હું કાંટકે, જા બેચું બાજારમે,
ચલે વોહ કુચ કાંટને, જાતી હું મયે લાને.—ટેક૦

(વોહી રાહ.)

અલાદીન.—બેચન સુત ન જાવો મઈયાં, બેચન સુત ન જાવો.
પહેલે દીઆ યે બેચકે, આવો અંમાજી કરો યે કાર,
તાકે ખુશી કુછ હોગી હમકે, દીખાઈએ બાજાર.

(ફાનુસ દેતા હયે.

(વોહી રાહ.)

માદર.—હયે એ પુરાંના એતો દીઆ ઉસકો લું ઉજાલ,
તકિ ઉસકી કીંમત આવે હોગા બેહતર માલ.

(અલાદીનકી માદર ફાંનુસ સાફ કરને જાતી હયે ઇતનેમે
દેવ આતા હયે, ઉસે દેખકે આ બેહોશ હોતી હયે.)

(**બેત.**)

ફાંનુસકા જીન.—કીએ યાદ કયું મુંજકો ફરમાવો જુદ,
હયે કયા કાંમ મુંજસે બતાવો જુદ.
મયે ઈસ દીએકે તાબે ફરમાંન હું,
ગુલામ મયે તેરા દીલસે અરમાંન હું.

(અરે દેવ જીન તું કયા બક રહા.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે જીન તું લા ખાંના જાકે શીતાબ,
હયે બહોત મુંજે ભુખશે હુવા ઈજતે રાબ.

(એક ખાંનેકી મેજ જમીનમેસે નીકલ આતી હયે. અલાદીન અપની
માંદરકો હોશમંદ કરતા હયે, ઔર જીન ગયબ હોતા હયે.)

(પા લાગુ કરજોરી.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—શુકર હયે તેરા યા રબ,
દી તુંને એ ન્યામત સબ.
ગવાઈસે મોહે શાહી મીલી,
હયે એક બાલ જાગે મોરા અબ.
ખુદાયાં મેરી શરમ રખીયો,
મુશકીલ પરે મુજપર આજબ.

(**બેત.**)

માદર.—ઈલાહી મયે સોઈ યા બેદાર હું,
એ હયેરતમે કયસી ગીરફતાર હું.
એ ખાંને મજેહદાર હયે કાંહાંસે આયે,
અયે બેટા કહો હાલ કહાંસે લાયે.

(અરી જોગન હો દરદકી મુબતીલા.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે માદર ન કીજીઓ અબ ફીકરો ગંમ,
નસીબ મેરા ચંમકા ખુદાકી કશમ.
જો ચાહું મંગાવું હયે તાકાત મુજે,
રહે ખુશીસે તું ઓર હમ.

(સબ ખાતે હયે, ઈતનેમે અંદરસે બાજેકી આવાઝ આતી હયે.)

(એતો મજનુંકી આઈ આવાઝ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે માં બાજેકી કયસી આવાઝ, હયે જલદી અબ તું દેખ જાકે.
ગુલ હયે કયસા શેહેરમે હરશીમત, મોહે ફાશ કરો કોઈ રોજે.

(વોહી રાહ.)

માદર.—મેરા હાલ સુનો એ આયે, શાહઝાદી આજ શેહેરમેસે.
નાહનેકો જાતી હયે સુંએ દરીઆ, કોઈ આંખ ન ઉસપે ઉઠાએ

(ગયરત ન આઈ તુંઝકો કુછ અયે યાર બેશરમ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન—સદ શુકર હોવે તાલો બેદાર હમારે,
વોહ મુસતીરીસે લાખ ખરીદદાર હમારે.
જો હોસો હો અબ જાયે ઉસે દેખનકો હમ,
દીલકો નહીં હયે સબર અબ જીનહાર હમારે.

(અલાદીન જાતા હુવે.)

બાબ દુસરા—પરદા ચૌથા.

(હમાંમખાંના નઝર આતા હયે ઔર દરવાઝેકે પાસ સાહેલી ચોકી કરતી હયે.)

(ગયરત ન આઈ તુંજકો કુછ અયે યાર બેશરમ.—વોહ રાહ.)

વઝીરજાદા.—શરમીંદા કીયા હયે મુંજકો જો વોહ નાબકારને આજ,
બે ઈઝત ઉસકોભી કરૂંગા મયે બે સુમાર આજ.
કશમ હયે ખુદાકી મયે છોડુંગા ઈસે નહીં,
ઉસકી મદદકો હોવેગા ગર યક હઝાર આજ.

(વોહી રાહ)

અમરૂ.— હરગેજ મકાંનમે ન તું અબ જાને પાવેગા,
જબ તકકે શાહાઝાદીસે ન હુકમ આવેગા.

વઝીર જાદા.— તું મુંજકોભી જાંનેદે તેરા અયેઝાંન હોવેગા,
મુંજસેભી ફાયદા તુંજસે હરઆંન હોવેગા.

(વઝીરજાદા શાહેલીકો અંગોશતરી દેને જાતા હુયે.)

અમરૂ.— અયે એ હયા તું દેતા હયે રીશવત ઝાસે હયાં,
ચલ દુર હો યાંહાંસે ન દેખને પાવેગા.

(અપસમે ટંટા હોતા હુયે.)

(વોહી રાહ.)

અલાદીન.—કયઝા પરાએ ઘરમે તું આતા હયે નાબકાર,
તુંજસા ન હોવેગા બે હયા જીનહાર.
અયે જાંન ખુદાકે વાસ્તે હુશીઆર જલ્દ હો,
સુનીએ અલાદીન જરા ચશમ યાહ કરો.

(વોહી રાહ.)

બદરૂલબદર.—હા કૌનસા અલાદીન આયા કૌન જાુદતર,
વોહતો નહીં જો મુંજકો નુઝુમા દીયા ખબર.

(ફીરસે અપસમે એક બરા ઝગડા હોતા હુયે.

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા ઘર.

(કયા કહે હાલત હમારી એહતો અબતર હોગઈ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—વશક મુજે શાહઝાદીકા ખીયાં કયા હોવેગા,
એક નઝર ઉસકો જો દેખે હોસ અપને ખોવેગા.
ઝુલક શુમ્બુલ આંખ નરગીશ રૂખ હયે ગુલ ઉસ માંહકા,
અયસી માશુક કોઈ આલમમે ઈલાહી હોવેગા.—ટેક૦
મેરા લે પેગાંમ જા બાદશાહકે પાસ તુમ,
ઉસસે શાહદી હોગીતો આરામ મુજકો હોવેગા.—ટેક૦

(બદલ ગયે નયેના રે.—વોહ રાહ.)

માદર.—હમારા સુંન વાહસીન હોંશકો અપને સંભાલ,
કલાંમ અયસા કરીઓ તુરે હરયકકો જો ભાયે.
કાંહાં શાહકી દેલીજ ચહડીયે નઝર કહાસે લાયે,
આદમી જો શાહકે કામીલ કામીલ હોતો કયાહી ગજબ હો જાય.

(મોરી અંખીયાં ફરકન લાગી.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અંમાંજી સુંનો એ બાત, લે જાવો ઝવાહીર સાથ,
લાયાથા મયે માંહચીન ગારમેસે જો, લે જાવો ઝવાહીર સાથ.

(દોનો જન જાતે હયે.)

બાબ તીસરા.—પરદા દુસરા.

ચીનકે શાહકી દરબાર.

(દીલકો ચયન એકદમ તહે ચરએ દોહન હીલતા નહીં.—વોહ રાહ.)

શાહ.—આજ જીસે તેરે બચતા હયે તેરા પીશર,
વરન ઉસકી પતા હોતી ન માંહતા અગર.
અબતો શાહઝાદી ઉસકે દેહંગા ન હરગીઝ વઝીર,
ઝુલફોમે ઉસકે અબ બેટા હયે અસર.

(મોરી અંખીઆં ફરકન લાગી.—વોહ રાહ.)

ચોપદાર.—શુનીએ હમારી અરજ અયે સુલતાન,
એક જઈફ આવન માગે અગર હુકમ હોતો આવે હયાં.

(ભેરવી.)

શાહ.—મોરી ખોટી સમજીઆરે અયેસા ઉમદા લાલ દીપે.—મોરી૦
મતલબ તેરા હયે કયારી મુજશે તુ બયાં કર,
ઉઠ જલદી હીંયાં કહે દે સબ બ્યાંરે.

(બેત.)

માદર.—મયે અરજ કરતી હું અએ આલી જનાબ,
કરો જાન બખશી તો ખોલું શીતાબ.
અલાદીન નામ હયે મેરા પીશર,
ઉસે દીજીઓ તુમે લડકી નામવર.

(મયે તો આંખરીઆંસે મારૂં કતારીઆંરે.—વોહ રાહ.)

શાહ.—તોહે બેતકો જાજા બુલા લારી,
હયે કોઈ હાજીર મેહેલોમે જાકર,
હીઆં શાહઝાદીકુ લે આરી.

(નોકર જાતે હયે શાહઝાદીકો બોલા લે આતા
હયે બાદ ઉસકે અલાદીનબી આતા હયે.)

(બદલ ગયે નયેનારે.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—બદર ગયે ચેરારે, અયે મોરે શાહા,
બેતા નહીં હું શાહકા મયે બાત કહત હું સુનાએ,
ચેરે મુજશે લાગ ન તો ચાકરીકો હયાં આયે.

(વોહી રાહ.)

શાહ.—એ ચલ ગયો કહેનારે મુબારક હોવે,
કપુત જાગે પુત હોવે હશબ નશબ વોહ સુનાએ,
કબુલ હોએતો અયે પ્યારે બેતી પસંદ કર જાએ.
બદરૂલબદર.—પીદર એ જે મરદવા હયે હયે અલાદીન યાર,
મોરા પ્યારા મોરા સાજન મોરે ગલેકા હાર.
શાહ.—ખુબ કયા એ બેતી મોરી મનમેથી એહી બાત,
નામ ખોદા લો મુબારક હોવે હાથમે મીલાવો હાથ.

[શાહ દોનોકી શાદી કર દેતા હયે.]

બાબ તીસરા ખતમ.

બાબ ચૌથા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા મેહેલ.

(કજાસે તું બેકલ હો યાર કયા તુંજે આઝાર હયે.— વોહ રાહ.)

અલાદીન.—તેરી ફુરકત એક પલ મુજકો નહીં દરકાર હયે,
એક શાહેત જોશ તેરા છુના મુજે દુશવાર હયે.
હયે અલાદીન એ તન ઈસમે જાતું બદરૂલબદર,
જાન હો નગર બશરમે તનતો ફેર બેકાર હયે.
ગર ઈજાજતો જાઉં મયે શીકારકો જાને જાંહાં,
હું રજા જે મયે તેરા ઓર તું મેરી મુખતાર હયે.

(વોહી રાહ.)

બદરૂલબદર.—તુંજપર બદરૂલબદર હયે પ્યારે સદા બલહાર હયે,
હું રૈયત મયે તેરી તું મેરા સરકાર હયે.
તુમ ગયેતો જાનેગ્નં ગોયાકે જાંકી જાહાં ગઈ,
જાનમે ન જાન હોતાતો જાન ફીર બેકાર હયે.
જાઈએ થોડી ઘોડાકો લેકીન જલ્દ આઈએ,
રાહા તકતી મયે રહુંગી બશ એહી તકરાર હયે.

(અલાદીન જાતા હય.)

(બેત.)

અબનેઆર.—(અંદરસે.) જીસકો લેના નયા ચેરાગ અબ,
મગર બદલેમે દેના જુના ચેરાગ અબ.
નીકાલા હયે એ ઇનદીનો હમને બએપાર,
કે દેશો હજારોમેં રહે ફકત બાર.
કહો અએસા બયેપાર કીસને કીયા હયે,
એ તાકત વો ખાલીકને હમકો દીયા હયે.
સમજતે હયે લોંગો દીવાના મુજકો,
મગર ખુબ જાનીયે દાનાવ મુજકો.

(અંદરસે પોકાર હોતા હયે.)

(દીર દીર તુનમ તનન તનનન દેરેકા.—વોહ રાહ.)

બદરલબદર.—જાજા હુજુર મોવન સુન કયા બહેના,
કયા બહેના કયા બહેના.
ખરી ખલકત કેહે હયે સારી સરપે ઉઠકે જાકે વારી,
પ્યારી દેખ તું આરી.
કયેશે ગુણીસે એ બેચને આયા હવશ હુવા હયે,બોલાવો વન,
વારે તીફલાન કરના સરતર સંગ દીવાના દીવાના.—જાજા૦

(દેખો દેખો મેહેરબાં દેખલો.—વોહ રાહ.)

અમરૂ.—સુનો સુનો જનાબા સુન લો,
હો દીવાના જની દીપક લેવે નયા માલ દેવે.—ટેક૦
અબજો મરજી હોવે પ્યારી વોહ હમકો કહીએ કહીએ,
જોહે તેરા હોકમ હોગા વઇસાહી કરીએ કરીએ.

(તીલાણો.)

બદરેલબદર.— સુન સહેલી ઉસે લે યારી દીલ રંજ હમારી.
કરૂં પ્યારી મન મોહે હયે આજારી જાન સહેલગી હમારી.—ટેક૦
દીપક છુપા લેવે કબરાક પાસ હુવે હોવત અસર નહી ઉસે દે પ્યારી.—ટેક૦

(અબનેઆર બહોતસા નયા ફાનુસ લેકે આતા હયે.)

(મોરા બખ્ત થા જો છુપા.—વોહ રાહ.)

બદરેલબદર.—મોરા લો એ દીયા જુના નયા દો ખુબ.—ટેક૦
બયેપાર તુમ ખુબ કરતેહો વાહ વાહ,
છેલ છબીલે હો તુમ ખુબ.—ટેક૦

(શાહજાદી જુના ફાનુસ દેકે નયા લે જાતી હયે.)

(અગર આ તુરકે શીરાજી.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—મદદ ઈસમાલ જોગીકી, હુંઈ હયે ઈન દીનો હમપર,
ફલકપર બખ્તકા મેરે ચમકનેકો લગા અખ્તર.

(ફાનુસ ઘીસ્તા હયે એક જીન દાખીલ હોતા હયે.)

ઉડા ઈસ મેહેલકો તું આફ્રીકાકે સીમકો અયે જીન અબ.
મેરા દુશમન હુવા મકહુર ખુશી બરશી રહે અબ મુજપર,

(મેહેલ ઉડ જાતા હયે.)

(ભેરવી.)

શાહ.—અરી હો મોરી પ્યારી દીલોજારે,
તોરે સોહરને મુજપર દાલી બલઈઆરે.
જારે વાંહા જા વોહ ભાગા હોગા,
પાશ ઉશે હીઆં પકડકર લારે જવઈઆરે.

બાબ ચૌથા—પરદા દુસરા.

એકાંત જંગલ.

(અરી જોગન હયે દરદકી મુબતીલા.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અજોરે ખુબ ખેલ સીકાર ઘરકો,
ન હીંમત ન હયરત આ ગઈ હયે.
જાવો હયાંસે સબ તુંમ શેહેરમે,
આઉંગા મયે ફીર દીન ઘરકો.

[આદમી લોગ જાતે હુયે ઇતનેમે કસરાક આકે ઇશારેસે કહેતા હયે કે વોહ મેહેલ ઉડા લે ગયા.]

(ગંમસે મેરે બદનમે દંમ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—કયું કર સહુ એ રંજો ગમ દીપક ગવાએ બયેઠા હું,
મએ અએસે જીનેસે ખુદા હાથ ઉઠાએ બયેઠા હું.
દીએકા કુછભી ગમ નહીં વોહ અબ ચાહતે અમ નહીં,
દૌલતકી સબ તરાંહસે મયે અરમાન લાયે બયેઠા હું.
માશુક મોરી બદરૂલબદર ઉસીકી હયે મુજકો ફીકર,
દાધ હયે સીનેપે મેરે હયે મયે લાએ બયેઠા હું.

(અગોસટરી ઘીસતા હુયે ઇતનેમે દેવ દાખીલ હોતા હુયે.)

અએ જીન મુજકો લેકે ચલ જીઆ જાએ ગયા મેરા મેહેલ,
અબ દીલસે અપનેહી એસી અરમાન લાએ બયેથા હું.

[દોનોકુ ઉડા લે જાતા હુયે.]

બાબ ચૌથા—પરદા તીસરા.

અબનેઆરકા મેહેલ.

(અરી જોગન હમ્મે દરદકી મુબતીલા.—વોહ રાહ.)

બદરૂલબદર—હેજી મયે અગનીઆ ફુંક રહી,
સખીઆં હમારાં મેહેલ કાહાં હયેરે.
અય્યે ખુદા હયાં તુ કોઈ લા વાલી,
દીપકકા દેના બલાય્યે હુંઈ.—સખીયાં૦

[અબનેઆર દાખીલ હોતા હયે.]

(અબ તોરી બાકીં ચીત્ર મન બસ ગઈ.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—અબ મોરી પ્યારી સબર કર,
ધન મન લે લીજે વારી પ્યારી બતીઆં કરકે.
નીપત રહે તોરા જીરા સુખ મેરે,
સાદ રહો હયાં પર જાની આજ બરમે.

(કરવતીઆં લેને દો.—વોહ રાહ.)

બદરૂલબદર—હત હત હયાંસે જાનેદે ઓરે મુજી,
બગલ દગલ તોરી નાર બીઠા.—હત હત૦
કાલાસા મુખડા બીલાઉસે અંખીઆં,
સંગ રાખો આકી છતીઅનપે.—હત હત૦

[અબનેઆર ગુસેમેં ચલે જાતા હયે.]

(ધરશે યાંહ કૌન ખુદાશે લીયે લાયા મુજકો.—વોહ રાહ.)

બદરૂલબદર—કયા ગીરફતારે બલા તુને બનાયા મુજકો,
કર રહયા જલ્દ યાહાંસે અએ ખુદાયા મુજકો.
કબ તલક રંજુ મુશીબત એ સહું સદ અફસોસ,
અબતો જાન દેનેકી જુજ હીલાના પાયા મુજકો.
વસ્લકા કેહેતા હયે હબશી વોહ મુજે આકર અબ,
આહ કીઆ બેસવા યાંહાં લાકે બનાયા મુજકો.
આવેગા મોહોતકા પેગાંમ લે વો મુજી શાહમાં,
જાન દે દુંગી જરા ભરજો સતાયા મુજકુ.

(અલાદીન ઓર કસરાફ આકે મીલતે હયે.)

(વોહી રાહ.)

અલાદીન.—હો ન પઝર મુરદા દીલ હયે ગુલશને ખીલી તું જરા,
મઅે અબ બુલબુલકે રવશે પોંહચા મદદકો તેરે આ.
રાત દીન ઝુલફ વ રૂખકા તેરે રહેતાથા ખીઆલ,
ગમમે દીન કતતાથા ઔર રાતકું આતીથી બલા.
અબ વોહ મુજીકે લીએ ખુબ હયે તદબીર હયે જાં,
માર ન ઉશકું કીશે હીલેશે તુંજે હરપીલા.

(અબનેઝાર દાખીલ હોતા હયે અલાદીન છુપ જાતા હુયે.)

(સુધ લાગ રહીં તોરી આઠ પહેર.—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.—તોએ દારૂ આજાબમે સામો શાર,
નાહીં મોહે કબુલત જાની અગર.
મર ગયો તોરો અલાદીન જાન,
તોહે સાચી સુનાવત હું મયે ખબર.—તોએ૦

(અજી મોરે ભોલે આયે સૈયાં.—વોહ રાહ.)

બદરૂલબદર.—હેજી મોહે તુંમને લાગ્યે સૈયાં,
મયે છોર સગરકો હુઈ બિસ્પીયાં,
મોરા પીતમતો હયે તુંમી સૈયાં,
અબતો યાર સુન મોરી તું બતીયાં મગ્યે પીલો થોરી જામરે,
ખુસી કરેંગે તુંમ હમ મીલકે એ હયે રસમે થઈયાં.—હેજી૦

(વોહી રાહ.)

અબનેઝાર.—જીઆ મોરા વારૂં તુંજપર અયે જાં,
મયે ઈસ ખુસીકા કરૂં કયા બીયાં.
દીપક મીલી હયે જાના હયે જાંન.—ટેક૦
જલ્દ બાત સુન લાવો મોહની જીઆ હમારા ખુશ કરીએ,
સાદ કરીએ આજ મોહોકો આકે ખડા હું સૈયાં.—ટેક૦

(અબનેઝારકી નઝર અલાદીનકી ઊપર પડતી હયે ઈતનેમે
કશરાક પીછેશે આકે અબનેઝારકો ઝમીનપે પતકતા
હયે ઔર માર દાલતા હયે ફાનુશ લે લેતા હયે.)

(હાએ હાએરે મોતે દગો દીધો.—વોહ રાહ.)

સબ.—આજ હોગા ખુશીકા ગાના,
અજબ એ ગમકા ગમપે જાના.
ફતામંદી દીનો હમકો,
શાહકે વાંહ હમકો જાના.—ટેક૦

તમાશા ખતમ શુદ.

સુચના.

આ ચોપડી નીચલા ઠેકાણાપરથી વેચાતી મળશે.

કોટમાં.—જગીર બેજનજી કરાંણી તથા દોરાબજી માનેકજી જરાક કીંગબરાકની સામે તથા બજારગેટમાં શાપુરજી કરામજી માદનની દુકાનેથી મળશે.

ધોબીતલાવપર.—એરચશા કરાંણીની કમપની.

કાલબાદેવીપર.—ગોપાલ નારાયેનની કમપની.

કીંમત નકલ એકના આના ૬.